

ผู้แต่ง

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่า สุภาชิตพระร่วง

รวบรวมขึ้นในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ต่อมาผู้แสดงความเห็นว่าสุภาชิตพระร่วงไม่ได้มีมาแต่สมัยสุโขทัย น่าจะเป็นของ

สมเด็จพระสมณเจ้ากรมพระปรมาภิไธยวชิราวุธ โดยทรงดัดแปลงพระราชนิพนธ์

โคลงประดิษฐ์พระร่วงของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศแต่ยังไม่มีข้อยุติ

เพราะเนื้อหาบางตอนตรงกับหนังสือเก่าหลายเรื่อง ซึ่งก่อนโคลงประดิษฐ์พระร่วง

ประวัติ

สุภาชิตนี้มีชื่อเรียกอย่างอื่นว่าบัญญัติพระร่วงและบัณฑิตพระร่วงตามโคลงกระทู้

ท้ายเรื่องที่ว่า

บัณฑิต เจิดจ้าแจ่มแจ้ง   พิศดาร ความเอย

จิต   ยุกยบลบรรหาร   เหตุไฉน

พระ   ปิ่นนัคราสดาน   อุดรสุข ไทยนา

ร่วง ราชนาณินี้ได้

กล่าวถ้อยคำสอน

ลักษณะการแต่ง   ตอนต้นแต่งด้วยร้อยสุภาพ จบแบบโคลงสองสุภาพ ตอนท้ายเป็นโคลงกระทู้หนึ่งบท

ความมุ่งหมาย   เพื่อสั่งสอนประชาชน

เรื่องย่อ

เริ่มต้นกล่าวถึงพระร่วงเจ้าสุโขทัย ทรงมุ่งประโยชน์กาลภายหน้า จึงทรงบัญญัติสุภาซิติ

สำหรับสั่งสอนประชาชนขึ้นไว้ มีลักษณะเป็นสุภาซิติทั้งทางโลกและทางธรรม รวม ๑๕๘ บท

ตอนท้ายบอกชื่อหนังสือ ผู้แต่ง และจุดมุ่งหมายที่แต่ง

ตัวอย่าง

เมื่อน้อยให้เรียนวิชา   ให้หาสินเมื่อใหญ่

อย่าใฝ่เอาทรัพย์ท่าน   อย่าริร่านแก่ความ

เข้าเถื่อนอย่าลืมพรา   หน้าศึกอย่าอ่านใจ

สุภาชิตพระร่วง

เขียนโดย ภาษาสยาม

วันอาทิตย์ที่ 21 กันยายน 2008 เวลา 23:13 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 22 กันยายน 2008 เวลา 16:56 น.

อย่ารักเหกว่าผม

อย่ารักลมกว่าน้ำ

อย่ารักถ้ากว่าเรือน

อย่ารักเดือนกว่าตะวัน

ที่มา : ประวัตินวนคตไทยสมัสุโขทัยและอยุธยา ของเสนีย์ วัลลววรรณ